

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/220/2016
Identifikačné číslo spisu: 7715202495
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7715202495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne MATEX, s.r.o., so sídlom vo Veľkých Kapušanoch, Veškovce 1194, IČO: 31 675 999, zastúpenej Mgr. Štefanom Jakobom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nerudova 9, proti žalovanému Agropotravinárskemu družstvu Malčice, so sídlom v Malčiciach, IČO: 31 713 891, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, IČO: 36 861 472, o nahradenie prejavu vôle a o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7 C 70/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. júla 2015 sp. zn. 1 Co 415/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 12. marca 2015 č. k. 7 C 70/2015-45 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia, a to previesť vlastnícke právo (spoluvlastnícke právo) k nehnuteľnostiam darom, ich scudzením tretej osobe alebo ich zámenou za iné nehnuteľnosti s treťou osobou alebo zaťažiť ich záložným právom v prospech tretej osoby alebo vecným bremenom v prospech tretej osoby, alebo zabezpečovacím prevodom práva v prospech tretej osoby do právoplatného skončenia vo veci samej a previesť užívacie práva odplatným alebo bezodplatným titulom na tretie osoby k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam (dať ich do nájmu, podnájmu, bezodplatného užívania tretím osobám), ktorých doba trvania presiahne čas, ktorým sa súdny spor vo veci samej právoplatne skončí.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením zo 14. júla 2015 sp. zn. 1 Co 415/2015 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, okrem výroku, ktorým bol žalovanému uložený zákaz previesť užívacie práva na tretie osoby. V tejto časti napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti jeho potvrdzujúceho výroku napadol žalovaný

dovoláním. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Výtýkal odvolaciemu súdu, že nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných skutkových a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu len v minimálnej miere obsahuje vysvetlenie, v čom tento súd vidí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, či otázky ujmy, ktorá by mohla nariadením predbežného opatrenia žalovanému vzniknúť. Poukazoval na to, že odvolací súd na žiadny z jeho rozhodujúcich odvolacích argumentov nedal žiadnu odpoveď, čo považoval za porušenie práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, ktorého súčasťou je aj právo na zodpovedanie aspoň hlavných argumentov uplatnených daným účastníkom konania. Vzhľadom na uvedené dôvody, ktoré označil za dôvody dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p., navrhol napadnuté uznesenie v rozsahu jeho potvrdzujúceho výroku zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa navrhla procesne neprípustné dovolanie odmietnuť.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 3. septembra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania skúmal (§ 443 C.s.p.), či je dovolanie procesne prípustné.

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

8. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nemá znaky tých uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým bolo dovolanie procesne prípustné. Navyše, dovolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení bolo v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. neprípustné.

9. Dovolanie žalovaného by vzhľadom na vyššie uvedené bolo prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takú vadu konania ale odvolací súd nezistil.

10. V súvislosti s námietkou žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

11. Uvedené stanovisko považuje odvolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské

práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu však obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd v posudzovanej veci postupoval v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p., pričom postačujúco reagoval aj na podstatné odvolacie námietky žalovaného (viď predposlednú stranu uznesenia). Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

12. Pokiaľ žalovaný v dovolaní poukazyval na existenciu vady v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., dovolací súd uvádza, že tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, úspešne však môže byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní (o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo). Dovolací súd konštantne vychádza z toho, že tzv. iná vada konania prípustnosť dovolania nezakladá (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

13. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.